

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou **JUDr. Máriou Jačkovou Sziegel** v právnej veci **žalobcu: Poštová banka, a.s., IČO: 35 831 154**, so sídlom Dvořákovo nábřežie 4, 811 02 Bratislava, **právne zastúpený: AK Antol, s.r.o.**, so sídlom Kupeckého 2542/72, 902 01 Pezinok, **proti žalovanej: Viera Jurigová, nar. [REDACTED]**, bytom 930 14 [REDACTED], **zastúpená splnomocneným zástupcom: Združenie na ochranu práv občana - AVES**, so sídlom Jána Poničana 9, 841 07 Bratislava, **o zaplatenie 1.882,45 Eur s príslušenstvom, o vzájomnej žalobe žalovanej**, takto

r o z h o d o l:

- I. **Žaloba sa z m i e t a .**
- II. **Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej sumu 1.608,58 € titulom bezdôvodného obohatenia, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.**
- III. **Súd určuje , že zmluvy o úvere uzavreté medzi žalobcom a žalovanou sú bezúročné a bez poplatkov.**
- IV. **Žalovanej sa priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.**

V. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku v samostatnom uznesení.

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobca, sa žalobou doručenou súdu dňa 12.07.2016 domáhal zaplata pohľadávky 1882,45 euro, s príslušenstvom „, ktorý neskôr v podaní dňa 22.08.2016 vzla v časti nároku na zaplata istiny 274,37€ späť, keď žiadal zaviazať žalovanú na zaplata istiny 1 608,08€, riadneho úroku do zosplatenia úveru 356,94€ a úroky z omeškania od 11.07.2015 z dlžnej sumy až do zaplata, na tom právnom základe, že medzi ním Poštovou bankou a.s. a žalovanou boli dňa 26.10.2010 uzavretá zmluva o splátkovom úvere pod číslom 136054210 na sumu 2000,00€ , ktorý dlh sa zaviazala splácať v mesačných splátka po 60,27€, prvá splátka k 15.11.2010 a posledná splátka ku dňu 15.08.2016 v počte 70 splátok, keď dňa 26.05.2011 bola uzavretá zmluva o úvere pod č.11856636311 o poskytnutí úveru 1500,00€, s dohodnutými splátkami po 45,82€, v počte 70 splátok počnúc od 15.06.2011 do 15.03.2017. Žalovaná mala porušiť podmienky zmluvy, neplatením splátok riadne a včas, v dôsledku čoho došlo k predčasnému ukončeniu zmluvy, žiadal zaplata riadneho úroku do zosplatenia dlhu, ako aj do zaplata pohľadávky, rovnako úroky z omeškania, odvolávajúc sa na ustanovenia Obchodného zákona § 497 a nasl. Následne po výzve súdu nárok v doplnení dňa 22.08.2016 špecifikoval.

2. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení sa k žalobe dňa 10. 01. 2017 , žiadala žalobu zamietnuť , považujúc uplatnený nárok žalobcu za nedôvodný, považujúc obe zmluvy za absolútne neplatné pre veľké množstvo neprijateľných zmluvných podmienok , z dôvodu ktorého žiadala vyriešiť predbežnú otázku platnosti zmlúv, odvolávajúc sa na žalobný návrh žalovanej vo veci sp.zn.9Csp/ 36/2016 , podaný dňa 03.08.2016, keď išlo o zmluvy vopred pripravené, s ktorými sa nemohla riadne oboznámiť. Mala záujem mimosúdne sa dohodnúť so žalobcom, v ktorom smere predložila návrh na mimosúdnu dohodu dňa 29. 06. 2016, keď žalobca odpovedal podaním žaloby na zaplata pohľadávky.

3. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Csp//36/2016 bolo zistené, že si žalovaná uplatnila žalobou o ochranu práv spotrebiteľa nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podaný dňa 03.08. 2016 a tiež žiadala, aby súd určil, že zmluvy o úvere sú bezúročné a bez poplatkov a žalovaný je povinný vydať žalovanej bezdôvodné obohatenie vo výške 1297,68€. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 19.09. 2017 bolo rozhodnuté o spojení vecí 9Csp / 36/2016 s vecou pod sp. zn. 5Csp/15/2016 a zastavené konanie o vzájomnej žalobe žalovanej, ktorá bola podaná neskôr v tomto konaní, ako v konaní 9Csp/36/2016, z dôvodu litispendencie.

4. Žalovaná v žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia vytýkala postup žalobcu pri uzatváraní oboch zmlúv o spotrebiteľských úveroch, ktoré boli vopred pripravené, v neprospech spotrebiteľa, keďže žalobca použil predtlačenu formulárovú štandardizovanú zmluvu, bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť jednotlivé zmluvné ustanovenia, v dôsledku čoho bol spotrebiteľom, žalovaná donútená sa rozhodnúť podpísať celý obsah zmluvy spolu s

dodatkami. Vytkla skutočnosť, že žalovaná ani nemohla byť riadne oboznámená so všeobecnými obchodnými podmienkami v čase uzavretia zmluvy, ktoré neboli poskytnuté v dostatočnom predstihu, aby si ich mohla prečítať, čo zakladá nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Mala za to že banka neposkytla primerané informácie a zatajila neprijateľné zmluvné podmienky v oboch zmluvách, ktorými boli jednostranná zmena zmluvných podmienok, neprijateľná rozhodcovská, doložka ustálená len odkazom, dohoda, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka, nesprávny údaj výšky RPMN, odvolávajúc sa na ustanovenie § 53 odsek 4 písm. d, Obč. zák., § 52 odsek 2 Obč. zák., § 53, § 9 odsek 2 písm. k/ zákona číslo 129/2010 Zb. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, absencia náležitostí zmluvy výšky počet termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom, ako aj s poukazom na ustanovenie 153 odsek 3 O.s.p. odvolávajúc sa na rozsudky súdov v obdobných veciach.

5. Podaním dňa 28. 08. 2017 žalovaná svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia špecifikovala vzhľadom na predložený prehľad splátok žalobcom mala zaplatiť súhrnne 3500 euro, keď žalovaná ku dňu 10.08.2017 podľa prehľadu splátok veriteľ uhradila 5048,83€, keď rozdiel predstavoval sumu 1548,83€. Podľa výšky poskytnutých úverov považovala za nesprávny výpočet výšku RPMN 29,13 %, keď správna výška by mala byť 29,13 %, namiesto 33,95%, keď nižšia výška RPMN bola v neprospech spotrebiteľa, keď výška v prípade prvej zmluvy, úver vo výške 2000,€ výška nákladov bola vyčíslená 1797,20€ pri počte splátok 72 po 60,27 eur = 4218,90€ - 2000€, celkové náklady v skutočnosti potom boli 2218,90€, pričom v úverovej zmluve mali byť celkové náklady na úver uvedené o 421,70€ nižšie. Obdobne tak poukázala aj na druhú zmluvu. V súvislosti s náležitosťami zmluvy v zmysle § 9 odsek 2 zákona číslo 129/2010 Z.z. poukázala na absenciu údaju adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, ako aj údaj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V tomto smere poukázala na rozsudky Súdneho dvora vo veci c - 42/15 / Home Credit Slovakia c/a Kláry Bíroovej, s viacerými rozhodnutiami súdov nižšieho i vyššieho stupňa Slovenskej republiky, majúc za to že Súdny dvor vo svojich rozhodnutiach vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký neposkytuje výklad práva vnútroštátne, preto v konkrétnej veci, poskytol výlučne výklad smernice a nevyjadroval sa k výkladu zákona číslo 129/2010 Z.z.. Rovnako poukázala na rozsudky Súdneho dvora EU vo veci Marshall zo dňa 26.02.1996 obsahom ktorých bol výklad, že smernica, nemôže sama osebe zakladať jednotlivcovi povinnosti a ustanovenia smernice nie je možné sa voči takejto osobe dovolávať. Priamy účinok smernice môže byť len voči štátu, nikdy nie v spore proti jednotlivcovi, pričom poukázala na článok 8 smernice Rady 93/13 / EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty môžu prijať alebo si ponechať prísnejšie opatrenia kompatibilné so zmluvou v oblasti riadenej touto smernicou, za účelom zabezpečenia maximálneho stupňa ochrany spotrebiteľa. Poukazujúc na postavenie veriteľa, ten podľa nej od samotného začiatku mal vedomosti čo zahrňuje splátka, pričom takéto informácie vedomé neposkytol spotrebiteľovi a potom svojvoľne a nekontrolovateľne priradoval splátky a určuje, aká časť sa použije na splátky istiny, aká na splátky odmeny veriteľa (úroky a poplatky), bez možnosti kontroly spotrebiteľom, aj v prípade vyžiadania si amortizačné tabuľky, by bolo len v réžii veriteľa a spotrebiteľ by nemal žiadnu možnosť ovplyvniť, ako veriteľ určil jednotlivé splátky do momentu vyžiadania si amortizačnej tabuľky. Ďalej mala za to, že žalobca nepreukázal, že všeobecné obchodné podmienky platné u žalobcu a sadzobník boli neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, keď žalobca neposkytol pred podpisom žalovanej uvedené dokumenty,

pričom samotné vyhlásenie klienta, že sa oboznámil s uvedenými dokladmi, podľa nej nezodpovedalo skutočnosti. Preukázanie spôsobu poskytnutia týchto podkladov žalovanej je dôkazným bremenom žalobcu. Rovnako poukázala na nesprávny postup žalobcu v zmysle § 53 odsek 9 Obč. zák. v spojitosti s ustanovením § 565 Obč. zák., keď okrem výzvy na zosplatnenie pohľadávky, nebol zachovaný postup doručenia upozornenia na možné zosplatnenie úveru z dôvodu omeškania s jeho splácaním. Rovnako považovala za nedostatočný prístup žalobcu pri zisťovaní bonity klienta v zmysle § 7 zákona číslo 129/2010 Z.z., zisťované z jej príjmu a výdavkov, ako aj zo skutočností a dostupných informácií pred uzavretím zmluvy. Bolo povinnosťou veriteľa si preveriť spotrebiteľa tak, aby v závislosti na frekvencii splácania úveru zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku úveru v predpokladanej výške. Za tým účelom mal vopred analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet a to tak na strane príjmov, tak aj na strane výdavkov. Analýzou iba s niektorou zo strán rozpočtu pre posúdenie úverovej schopnosti klienta podľa žalovanej nepostačoval. Na preukázanie bonity klienta bol predložený len procesný list, ktorý neobsahoval ani príjem v deň uzatvorenia zmluvy. Poukázala na obsah a zisťovania bonity v oboch zmluvách, kde bola konštatovaná skutočnosť o príjme žalovanej 350€, mesačné splátky ďalších pôžičiek 660,00€. Celkový príjem domácnosti 1100,00€, zahrňujúci dôchodok manžela žalovanej 330 eur a aj príjem syna žalovanej, ktorý v tom čase býval v spoločnej domácnosti. Potom keď príjem manželov predstavoval sumu 680 euro a splátky už poskytnutých úverov 660,00€ na životné náklady ostávalo manželom 20,00€. A potom prihliadnutím na absolútnu platobnú neschopnosť žalovanej, ktorej manžel zomrel vo februári 2014, jej bol o rok poskytnutý ďalší úver.

6. Podaní dňa 26.03.2018, vzhľadom na písomné vyjadrenie žalobcu k nároku žalovanej, žalovaná poukázala na nedostatky pokiaľ ide o vyčíslenie výšky RPMN keď vychádzajúc z výšky celkovej čiastky úveru a výšky RPMN uvedené v predmetných zmluvách, suma poisťného dojednaného ako komplexný súbor poistenia na dobu 70 mesiacov, do nákladov zahrnutá nebola a celková čiastka úveru a tým aj výškarka RPMN bola vypočítaná nesprávne a z toho dôvodu mala za to, že úver sa tým považuje za bezúročný a bez poplatkov. Poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky číslo sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.02.2018 a vychádzajúc z obsahu dojednania oboch zmlúv potom mal žalobca nesprávne dojednať výšku RPMN v zmluve číslo 1136054310 namiesto 29,13 % v skutočnosti 34,62 % úverovej zmluve č. 185636311 namiesto 31,01 % 35,74 %. Po prepočítaní výšky poukázaných finančných prostriedkov z účtu žalobcu na účet žalovanej spolu z oboch zmlúv 1970,13€ + 1470,13€ celkom 3440,25€ a vzhľadom na splatené úvery 3022,93€ + 2025,90€ celkom 5048,83€, vzniklo na strane žalobcu bezdôvodné obohatenie vo výške 1608,58 eur.

7. Uznesením na pojednávaní dňa 22.09.2018 súd súhlasil so zmenou petitu žaloby žalovanej o vydanie bezdôvodného obohatenia na sumu 1608,58€.

8. Žalobca, cestou svojho právneho zástupcu, na pojednávaní dňa 13.03.2018 vzhľadom nároku žalovanej na vydanie bezdôvodného obohatenia poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky číslo sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22. 2. 2018 a v súvislosti so zverejnením rozhodnutia Európskeho súdneho dvora vo veci C 42/2015 Home Credit / Klára Bíróová, keď konštatoval, že nie je možné vykladať ustanovenie § 9 odsek 2 písm. k/ zákona číslo 129/2010 Z.z.. tak, že by každá zmluva mala obsahovať rozpis splátok úveru čo do istiny, úrokov poplatkov, ale práve sa priklonil eurokonformnému výkladu, ktorý

zdôvodnil v danom rozhodnutí. V súvislosti s adresou predávajúceho, poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, ktorý konštatoval, že sa jedná o uvedenie adresy predajcu, ak ide o prefinancovanie kúpy nejakého tovaru, kde potom vystupuje samotný predajca. V prípade banky nie je v takomto postavení, keď banka poskytla len úvere a v zmluve sa nachádzajú údaje o veriteľovi, pričom na každej pobočke banky je zverejnený reklamačný poriadok. V súvislosti s vyčíslením výšky RPMN, sa odvolala na formulár štandardných informácií pre spotrebiteľa majúca za to, že žalovaná mala možnosť si vybrať, či bude žiadať poistenie úverovej zmluvy a preto poistné, ktoré bolo dané na výber, nebolo zahrnuté do povinných poplatkov a výpočtu výšky RPMN. V súvislosti so zisťovaním bonity klienta vychádzal žalobca z dokladov predložených žalovanou, ktoré preveroval a tým splnil podmienku overenia bonity klienta. Preverenia realizoval z údajov z medzibankových zdrojov, aj zo sociálnej poisťovne.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, výsluchom žalovanej na základe ktorých ustálil nasledovný skutkový stav veci: medzi stranami sporu boli uzavreté dve Zmluvy o úvere, dostupná pôžička a to dňa 26. 10. 2010 pod číslom 1136054310, na základe ktorej bol poskytnutý úver žalovanej vo výške 2000,00€, s úrokovou sadzbou 24,50 %, s výškou RPMN 29,13 %, s priemernou výškou RPMN 18 09 %, s výškou splátky 60,27€ mesačne, v počte splátok 70, s dátumom 1. splátky 15. 11. 2010 a s konečnou splatnosťou 15.08. 016. Dňom 26. 05. 2011 bola uzavretá obdobná zmluva o úvere dostupná pôžička pod číslom 11856636311 , na základe ktorej bol poskytnutý úver vo výške 1500,00€, s úrokovou sadzbou 25,50 % ročne v zvyšková RPMN 31,01 %, s priemernou hodnotou RPMN 25,85 %, s výškou splátky 45,82€, v počte 70 splátok, s dátumom 1. splátky 15.06. 2011 a konečnej splatnosti 16.03.2017. Súčasťou zmlúv boli aj obchodné podmienky pre úver dostupná pôžička platné u žalobcu v čase uzavretia zmluvy. V prípade oboch pôžičiek mala žalovaná porušiť podmienky zmluvy, keď neplatila splátky riadne a včas , v dôsledku čoho bola vyzvaná dňom 24. 06. 2015 žalobcom na zaplatenie nedoplatku v prípade 1. zmluvy vo výške 522,87€ s príslušenstvom a v prípade 2. zmluvy vo výške 414,87€ s príslušenstvom , najneskôr v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Doklad o doručovaní zásielok dokladoval podacími hárkami zo dňa 24. 06. 2015, kde bolo uvedené číslo doporučenej zásielky na meno žalovanej s uvedením jej adresy. Následne dňom 10.07. 2015 žalobca vyhlásil úver za predčasne splatný ku dňu 10. 07.2015 a vyzval žalovanú na úhradu zostatku dlhu. V prípade 1. úveru vo výške 1215,29€ a v prípade 2. úveru 1103,32€. Oznamenie žalovaná prevzala 15.07. 2015 , o čom svedčí návratka o doručení, ako aj podací hárok zo dňa 15.07. 2015. Podľa evidencie žalobcu žalovaná uhradila na úvere číslo 1856636011 za obdobie od 12.11.2010 a do 10.08. 2017 celkom 3022,93€ a v prípade 2. úveru pod číslom 116054310 uhradila 2025,90€.

10. Podľa § 3 ods.3 a 5 Zákona č.250/2007Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

11. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy

spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadost'učinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Podľa § 137 písm. c/ Civilného sporového poriadku, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu. Aj v pochybnostiach o výklade tohto ustanovenia, žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR 3 Cdo 1338/1996 a NS SR č.sp.zn.1MCdo 1/2009, podľa ktorého naliehavý právny záujem na určení, v tomto prípade, aby sa vyriešila otázka, čo má spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť, aký je skutočný dlh.

13. S poukazom na ust. § 3 ods.5 zákona č.250/2007Z.z. v spojitosti s ust. § 137 písm. c/ C.s.p., je zrejmé, že právo spotrebiteľa domôcť sa vyslovenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky vyplýva priamo zo zákona, preto súd nie je povinný skúmať naliehavý právny záujem na určení.

14. Podľa § 8 ods1 písm. c/ zákona č. 250/2007 Z.z. - o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch - stav k 31.10.2008, obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k rozsahu záväzkov predávajúceho, motívom pre obchodnú praktiku a k charakteru procesu predaja, akékoľvek vyhlásenie alebo symbol týkajúci sa priameho alebo nepriameho sponzorstva alebo schválenia predávajúceho alebo výrobku,

15. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Obč. zákonníka pltného od 1.1.2008 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné u stanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné.

17. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej, alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 1 Obč. zákona v platnom znení, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa (Ďalej len neprijateľná podmienka).

19. Podľa odseku 4 citovaného ustanovenia, neprijateľné podmienky upravené v

spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Obč. zákona, Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

21. Pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

22. Podľa § 9 ods.1/ Zákona č. 129/2010Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov

23. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

24. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia , zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti :

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

25. Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú obsahuje dohodu o amortizácii istiny, je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

26. Ak ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorej splátky spotrebiteľa nevedú k okamžitej zodpovedajúcej amortizácii celkovej výšky úveru, ale v období a za podmienok ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v inej zmluve sa použijú na vytvorenie kapitálu, je veriteľ povinný zrozumiteľne a stručne uviesť, či použitie takto vytvoreného kapitálu zaručuje splatenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru čerpaného na jej základe.

27. Amortizačná tabuľka podľa odseku 3 uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

28. Spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

29. Veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

30. Veriteľ alebo finančný agent nesmie ponúkať spotrebiteľovi výber rozhodného práva k zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorého zrejším cieľom je zbaviť spotrebiteľa práv, ktoré mu priznáva tento zákon.

31. Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom.

32. Podľa § 11 zákona č.129/2010 Z.z., Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

33. Podľa § 298 ods.1 a 2 Civilného sporového poriadku, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

34. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriaznil plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

35. Zmyslom ochrany spotrebiteľa je ochrana osôb, ktoré sa zúčastňujú na právnych vzťahoch trhového hospodárstva, avšak nie kvôli dosiahnutiu zisku. Charakteristickou európskeho spotrebiteľského práva je ochrana slabšej zmluvnej strany, a stieranie hraníc medzi právom súkromným a verejným. Spotrebiteľské zmluvy možno nazvať aj zmluvami adhéznymi, ktoré o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ, ako navrhovateľ vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravených a predtlačených tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť

žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať a jednou jeho alternatívou je prijatie, resp. odmietnutie návrhu. Význam spotrebiteľských zmlúv možno vidieť v rovine zvýšenej ochrany slabšieho prvku vzťahu - spotrebiteľa a jeho práva.

36. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá, vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jedinou pochádza z pravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednanie pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom tejto novej kogentnej právnej úpravy je teda snaha cestou práva, vyrovnať túto faktickú nerovnosť a to formou obmedzenia autonómie vôle.

37. Pokiaľ ide o splnenie podmienky v zmysle § 9 odsek 2 písm. k/ zákona číslo 129/2010 Zb. v platnom znení, že zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia súd poukazuje na rozhodovaciu prax a Krajského súdu Trnava, v súvislosti s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie vo veci C - 42/15 Klára Bíróová zo dňa 9. 9. 2016, kde v prípade jedného výkladu považuje toto rozhodnutie výlučne za výklad Smernice, konkrétne článok 10 ods. 2 písm. h, článku 10 odsek 2 písm. h/ a i, článku 23, keď výklad vnútroštátneho práva poskytujú výlučne vnútroštátne súdy (rozsudok Krajského súdu Trnava číslo konania 10Co /35/2017-73 zo dňa 20.02.2018). Mal zato že požiadavka zákona o spotrebiteľských úveroch je teda od požiadavky Smernice iná. Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať uvedené údaje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a tým slovenský zákona o spotrebiteľských úveroch ide nad rámec Smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie ako splátok istiny, tak aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. V tomto smere poukázal na konštantnú judikatúru slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov Slovenskej republiky, v zmysle ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Konštatoval, že v danom prípade je tu zrejmy konflikt medzi Smernicou a zákonom o spotrebiteľských úveroch, čo však neznamena, že sama bez ďalšieho automaticky uplatniť pred vnútroštátnym právom Smernica. Mal za to, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie k otázke priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku, spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúci povinnosti ako také, sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci. Mal zato, že vzhľadom explicitné znenie Zákona o spotrebiteľských úveroch časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať smernici ani nepriamy účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho zákona contra legem. Preto bol toho názoru, že napriek poukazu žalovaného na smernicu a rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z

nich tak, ako to ustanovuje § 9 odsek 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý aplikoval i v tomto prípade súdu, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. V obdobnej veci Krajský súd v Trnave zaujal právny názor k tejto problematike v konaní vedenom pod č.k. 26Co /240/2017-9 zo dňa 20. apríla 2018 v rozsudku keď konštatoval, že keď zmluva obsahuje dojednania o anuitnej splátke, dátume splatnosti jednotlivých splátok, odkazom na presný dátum 1. splátky, kalendárne určený dátum ďalších splátok a dátum poslednej splátky, tak takáto zmluva ako taká spĺňa náležitosti § 9 odsek 2 písm. k/ zákona číslo 129/2010 Zb. interpretovaného v zhode s rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C- 42/15, Home Credit Slovakia . Opačný názor súdu 1. inštancie nepovažoval preto za správny, keď súdom takto stanovené splátky považoval za naplnenie dikcia zákona § 9 odsek 2 písm. k/ a zmenil výrok zamietajúceho rozsudku a nároku vyhovel..

.38. Poukazujúc na skutočnosť, hoci aj nesplnenie len jednej podmienky stanovenej § 9 odsek 2 Zákona č. 129/2010 Zb. je možné vysloviť že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov. V tomto prípade jedna z podmienok splnená nebola a ako to vyplýva z odseku ... odôvodnenia.

39. Podľa § 7 odsek 1 zákona číslo 129/2010 Zb. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

40. Z uvedeného ustanovenia jednoznačne vyplýva povinnosť veriteľa pred uzavretím samotnej zmluvy posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať úver, vychádzajúc z existujúceho stavu a predpokladaného stavu do budúcnosti, s prihliadnutím na frekvenciu, výšku splátok úveru. Za tým účelom získať čo najviac informácií, ktorými by mohol vieryhodne preveriť schopnosti klienta, pričom podľa odseku 2 tohto ustanovenia aj spotrebiteľia sú povinní poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť správne, presné a pravdivé údaje, potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy, za podmienok ustanovených osobitným zákonom. Zo samotnej zmluvy o pôžičke vyplynulo, že príjem žiadateľky v rozhodnom čase bol 350,00€ a čistý príjem domácnosti 1100,00€, pričom už v tom čase žalovaná splácala ďalšie splátky úverov vo výške 560,-€. Vychádzajúc z uvedených údajov, keď podľa dojednania v 1. zmluve mali byť realizované splátky vo výške 60,27€, žalovaná spochybnila údaje ktoré tam boli uvedené, pričom bolo jej povinnosťou poskytnúť pravdivé údaje. Nebolo spochybnené žalovanou že príjem domácnosti v rozhodnom čase skutočne bol 1100,€ aj s príjmom plnoletého syna. Manžel v rozhodnom čase zarábal 320,-€ mesačne a spoločne zo z príjmu 670,-€ platili iné úvery mesačne celkom 560€. Po odpočítaní tejto splátky pôžičiek, im ostal rozdiel 90,-€. Z uvedenej sumy teda mala uhrádzať žalovaná splátku 60,27€. Vzhľadom na takto vyčíslenú výšku príjmov a výdavkov rodiny a ešte nezohľadnené výdavky na bývanie, ako aj na živobytie, je zrejmé, že banka konala s nedostatočnou odbornou starostlivosťou a uzavrela zmluvu za podmienok, kde klient nebol preukázateľne, vzhľadom na svoje príjmy a výdavky, schopný dlhodobo uhrádzať pravidelné splátky úveru. Námieta žalobcu, že žalovaná úver splácala do roku 2015 , čo malo svedčiť o riadnom zistení bonity klienta, v tomto prípade nemôže obstať aj vzhľadom na trvanie úverového vzťahu po dobu 6 rokov. Tu je nevyhnutné prihliadnúť aj na vek , klienta pracovné zaradenie a vykázaný príjem. Príjem domácnosti, plnoletého dieťaťa je právne bezvýznamné,

keď dlhy jedného z manželov, môžu zaťažiť iba ich spoločný majetok a majetok širšej rodiny.

41. Podľa § 9 ods.2 písm. h/ zákona č.129/2010 Z.z. - o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách - stav k 30.11.2011, zmluva okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

42. V zmysle § 4 ods.1 písm. g/ zákona č.129/2010 Z.z. - o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách - stav k 30.11.2011 medzi inými bol veriteľ alebo finančný agent 9) je povinný v dostatočnom časovom predstihu pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi v súlade so zmluvnými podmienkami ponúkanými veriteľom alebo požiadavkami spotrebiteľa informácie o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a o ročnej percentuálnej miere nákladov znázornenej pomocou reprezentatívneho príkladu, v ktorom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov; pri poskytovaní týchto informácií je veriteľ povinný zohľadniť.

43. Podľa § 19 ods.1 až 5 zákona č.129/2010 Z.z. - o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách - stav k 30.11.2011, ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

44. Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

45. Pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

46. Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

47. Ak je to potrebné, môžu sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov použiť dodatočné predpoklady uvedené v prílohe č. 2.

48. Ako bolo vyššie uvedené v odseku výška RPMN v prípade 1. zmluvy bola uvedená 29,13 % , pričom správna výška RPMN mala byť 30,95 % a v prípade 2. zmluvy

uvedená výška RPMN 31,03%, správna výška mala byť 34,80 %. Posúdenie výšky správnosti výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, i keď zákon s neuvedením ročnej percentuálnej miery nákladov spája následok konštatovaný vo vyššie uvedenom ustanovení v spojitosti s § 11 a písm. b/ citovaného zákona, bolo potrebné zistiť, či výpočet tohto údaju je správny, či je súladný s citovaným právnym predpisom, v opačnom prípade treba mať zato, že ak by výpočet RPMN nebol správny, nastal by stav, kedy by sa tento výpočet nemohol reálne uplatniť, na ktorý prípad sa hľadá, ako keby ročná percentuálna miera nákladov v zmluve uvedená nebola. Ročná percentuálna miera nákladov je jedna z náležitostí písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zároveň jej neuvedením, zmluva, prípadne uvedením v rozpore so zákonom, by sa považoval spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na to, že žalobca konštatoval výpočet výšky RPMN za správny, keď mala žalovaná mať na výber uzavrieť zmluvu s poistením alebo bez poistenia. Vzhľadom na ust. §9 ods.2 zákona č.129/2010Z.z. v platnom znení v čase uzavretia zmlúv, súd uskutočnil s prihliadnutím k obsahu spisu výpočet RPMN a v súlade s citovanou právnou úpravou za pomoci interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN obsiahnutej na stránke Ministerstva financií Slovenskej republiky. Pritom zohľadnil, že čerpanie prvého úveru pod číslom 1136054010 bolo dňa 26. 10. 2010 ,poskytnutý úver vo výške 2000,00€, výška mesačnej splátky 60,27 €, s počtom 70 splátok bola stanovená RPMN 29,13 % pričom správne podľa výpočtu výška RPMN mala byť 33,95 %. Obdobne súd vyčíslil na základe interaktívnej kalkulačky výšku RPMN v prípade zmluvy uzavretej dňa 16.05. 2011 , pod číslom 1856636311. V prípade 1. zmluvy celkové náklady na úver pri počte splátok $70 \times 60,27 = 4218,90\text{€}$ rozdiel činí 2218,90€, pričom zmluva uvádza náklady nižšieho 421,70€. Rovnako v prípade 2. zmluvy pri počte splátok $70 \times 45,82\text{€} = 3207,40\text{€} - 1500,00\text{€}$ predstavuje náklady za poskytnutý úver 1707,40€, pričom náklady uvedené v úverovej zmluve sú uvedené nižšie o 324,47€ oproti skutočným nákladom. Preto uvedenie nesprávnej výšky ročnej percentuálnej miery nákladov (či už kladnej alebo zápornej nesprávnej veličiny) v súdnej praxi znamená stav, ako keby RPMN uvedená nebola, čo má za následok, že sa úver považuje za úver bez úrokov a bez poplatkov V tomto smere súd poukazuje na súdnu prax s odkazom na ust. § 220 ods.2 C.s.p., už v skorších rozhodnutiach porovnaj rozsudok NS SR sp.zn.1Sžo 106/2007 zo dňa 26.02.2008, Krajského súdu Trnava zo dňa 31.3.2016 č.k.9Co/222/2015-220/

49. Podľa § 3 ods.3 a 5 Zákona č.250/2007Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

50. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

51. Podľa § 137 písm. c/ Civilného sporového poriadku, žalobou možno požadovať,

aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu

52. S poukazom na ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. v spojitosti s ust. § 137 písm. c/ C. s. p., je zrejmé, že právo spotrebiteľa domôcť sa vyslovenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky vyplýva priamo zo zákona, preto súd nie je povinný skúmať naliehavý právny záujem na určení. V pochybnostiach o výklade tohto ustanovenia, súd poukazuje na obdobné rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR 3Cdo 1338/1996 a NS SR č. sp.zn. 1MCdo 1/2009, podľa ktorého naliehavý právny záujem na určení, v tomto prípade, aby sa vyriešila otázka, čo má spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť, aký je skutočný dlh.

53. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Obč. zák., kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

54. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

55. Podľa § 456 Obč. zák., predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

56. Vychádzajúc z ustanovenia § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, pre priznanie úrokov a poplatkov sa vyžaduje splnenie všetkých náležitostí požadované zákonom, inak je v zmysle § 11 písm. b/ zmluva bezúročná a bez poplatkov. Žalobca podľa vykonaného dokazovania nesplnil niektoré zákonom požadované náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a ako už bolo konštatované nespočetnými rozhodnutiami nižších i vyšších súdov, hoci aj pri nesplnení jednej zákonom požadovanej náležitosti podľa citovaného ust. § 9 ods. 2, písm. a) až l), s), z) a aa), je zmluva bezúročná a bez poplatkov. Žalobca plnením zo strany žalovanej nad rámec poskytnutej istiny úveru, získal bezdôvodné obohatenie a to plnením bez právneho dôvodu, ktorý je povinný vydať v zmysle § 451 ods. 1 a 2 Obč. zák. Bezdôvodné obohatenie predstavuje rozdiel 1608,58€, ktorá výška nebola rozporovaná stranami sporu, v ktorej výške priznal nárok žalovanej a nárok žalobcu ako neodôvodnený zamietol.

57. Podľa § 255 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

58. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

59. Vzhľadom na úspešnosť žalovanej v tomto konaní, jej súd priznal náhradu trov konania v plnej výške.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

Odvolanie len proti odôvodnenie rozhodnutia nie je prípustné. (§ 358 CSP)

Ak zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje osobitné náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podanie je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. (§ 127 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutia považuje za nesprávne (odvolacie dôvody, a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 C.s.p.)

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok, nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci. (365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 3 C.s.p.)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

V Dunajskej Strede dňa 22. mája 2018

JUDr. Mária Jačková Sziegel
Sudca

Za správnosť vyhotovenia: Ildikó Zsemlyeová